

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

Độc Lập – Tự Do – Hạnh Phúc

ĐƠN TRÌNH BÀY

Về việc: *Lược ghi cuộc đối đáp trong file ghi âm
tại Công ty Pháp Quang vào sáng ngày 09/12/2009*

Kính gửi: TÒA ÁN NHÂN DÂN THỊ XÃ PHÚ MỸ

Tôi tên là **Ngô Quang Hiến**, sinh năm 1956.

CCCD số: 077056000898, cấp ngày 27/12/2021, nơi cấp: Cục Cảnh Sát Quản Lý Hành Chính về Trật Tự Xã Hội.

Địa chỉ: Khu phố Tân Phú, phường Phú Mỹ, thị xã Phú Mỹ, tỉnh Bà Rịa – Vũng Tàu.

Là người đại diện hợp pháp theo Ủy quyền của bị đơn ông **Ngô Quang Phú** (Thích Bảo Nhật), ông **Phạm Duy Linh** (Thích Bảo Nguyên) và ông **Nguyễn Ngọc Tuấn** (Thích Thiện Hòa) trong vụ án dân sự “*Tranh chấp quyền sử dụng đất và kiện đòi tài sản*” do ông **Vương Tấn Việt** (Thích Chân Quang), sinh năm 1959, là nguyên đơn đang được Tòa Án Nhân Dân Thị Xã Phú Mỹ thụ lý vụ án dân sự số 38/2023/TLST-DS ngày 14/03/2023.

Kính thưa quý Tòa!

Trước khi trình bày phần lược ghi về cuộc đối đáp và cách thống nhất giải quyết việc nội bộ của chùa Phật Quang được thể hiện trong file ghi âm đã xảy ra giữa ông Vương Tấn Việt với 19 tu sĩ đại diện cho Đại chúng Tăng – Ni chùa Phật Quang (là đệ tử của ông Việt) vào sáng ngày 09/12/2009 tại Công ty TNHH Văn hóa Pháp Quang – Số 28 Hoàng Diệu, P. 10, Q. Phú Nhuận, TP. Hồ Chí Minh, tôi xin phép được trình bày tóm tắt về nguyên nhân và lý do khiến Đại chúng Tăng – Ni chùa Phật Quang đã phải cùng nhau đứng lên đấu tranh để được tiếp tục sống bên nhau với đời sống thanh tịnh tu hành của người tu sĩ Phật giáo, để huynh đệ không bị lâm vào tình cảnh đau thương về một cuộc chia ly hết sức tàn nhẫn và đầy nước mắt, cho nên 19 tu sĩ đại diện cho Đại chúng Tăng – Ni đã đến Công ty Pháp Quang tại TP. Hồ Chí Minh để trực tiếp đấu tranh với ông Vương Tấn Việt; do vậy mà file ghi âm này *may mắn được hình thành* để tạo thêm bằng cứ vạch trần về bộ mặt thật đầy gian dối của ông Vương Tấn Việt khi ông làm đơn khởi kiện về việc “*Tranh chấp quyền sử dụng đất và kiện đòi tài sản*” mà lý do để khởi kiện là bịa đặt và hoàn toàn sai sự thật khi vu cáo 19 Tăng – Ni là bọn cướp. Tình cảnh như sau:

Sau thời gian dài Đại chúng Tăng Ni chùa Phật Quang bị buộc phải sống trong cảnh đọa đầy, khổ khổ đến tột cùng, chẳng khác gì là sống trong một trại cải tạo mà Ban quản trại là những kẻ hung tàn và vô đạo đức, bởi lối hành xử hết sức khắc nghiệt và vô cùng độc đoán đến độc ác của của ông Vương Tấn Việt – Pháp danh Thích Chân Quang là chủ trì chùa Phật Quang, mà lối hành xử bất nhân vô đạo đó của ông Vương Tấn Việt là do bà Nguyễn Thị Ngọc Chúc – Pháp danh Thích nữ Tường Phổ thường xuyên đứng đằng sau đố kỵ, sai khiến

và điều khiển. Bởi đã có nhiều dấu hiệu cho thấy rằng ông Vương Tấn Việt đã bị một tổ chức bí mật của người nước ngoài mang danh nghĩa là Hội Tam Hoàng khống chế, và bà Nguyễn Thị Ngọc Chúc là người được tổ chức bí mật đó phân công trực tiếp giám sát và điều khiển, bởi vì ông Việt là người đã được nổi tiếng và có một lực lượng Phật tử hùng hậu ở khắp nơi trong nước và ở nước ngoài nên họ dùng những cạm bẫy và thủ đoạn để khống chế và buộc ông Việt phải tham gia vào con đường làm chính trị để chống phá đất nước, thực hiện mưu đồ lật đổ chế độ ta, mà ông Việt đã nhận được “mồi nhử” là sẽ được làm Quốc sư của “chế độ mới” khi chế độ ta sụp đổ. Do đó, ông Vương Tấn Việt đã chuẩn bị một bước đi vô cùng nguy hại đến Phật giáo Việt Nam và nền An ninh Quốc gia, đó là việc ly khai khỏi Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam để thành lập “Giáo hội Phật Quang” khiến Đại chúng Tăng – Ni vô cùng kinh hãi.

Khi sự đau buồn và khốn khổ cứ tiếp diễn triền miên giày xéo lên đời sống tinh thần một cách cay nghiệt khiến cho hầu hết Đại chúng Tăng – Ni trong chùa không còn khả năng chịu đựng được nữa và tình thầy trò đã bị bào mòn đến cạn kiệt, cho nên lợi dụng những khi ông Vương Tấn Việt và bà Nguyễn Thị Ngọc Chúc đi vắng, không có mặt ở trong chùa dài ngày thì các tu sĩ bên Tăng lén lút bí mật họp bàn để tìm hướng giải thoát khỏi chùa Phật Quang mà hai Đại chúng Tăng và Ni vẫn được tồn tại gần gũi bên nhau, và được tiếp tục sống với đời sống thanh tịnh tu hành.

Và ngày 08/12/2009, khi ông Vương Tấn Việt và bà Nguyễn Thị Ngọc Chúc không có mặt ở trong chùa Phật Quang nên Đại chúng Tăng – Ni tập trung lên Chánh điện để lễ Phật và công khai họp bàn về chặng đường đầy sóng gió trên tay và trước mắt cần phải vượt qua. Nhưng cuộc họp được khai diễn như một đám tang phủ trùm niềm thương cảm, bởi các cô Ni ôm nhau khóc sụt sùi, vì các Cô nghĩ đến viễn cảnh về sự đổ vỡ và tan nát dẫn đến sự chia ly trong đau đớn và tủi nhục, mà không biết mỗi người rồi sẽ đi về đâu khi trong lòng luôn khát khao được gắn bó bên nhau để tiếp tục đời sống tu hành. Khi những dòng nước mắt vừa được ngăn lại thì sự bức xúc trào dâng lên mãnh liệt khiến các cô Ni có đủ dũng lực để dấn đạp lên trên mọi sợ hãi, sự ngần ngại, sự xấu hổ và sự nhục nhã mà các cô Ni đã phải cam chịu và câm nín trong suốt thời gian dài đầy khổ nhục, để rồi các cô Ni lần lượt đứng lên nói ra sự thật với một sự thật vô cùng khủng khiếp, khủng khiếp đến “kinh thiên động địa” khiến mọi người những tưởng như núi đồi đang quay cuồng và trời đất như đang sụp đổ, bởi ông Vương Tấn Việt đã phạm vào tội ác tày đình đến trời không dung đất không tha, đó là: Ông Vương Tấn Việt đã dùng nhiều thủ đoạn để xâm hại tiết hạnh của các đệ tử Ni một cách có hệ thống trong suốt thời gian dài khiến nhiều cô Ni bị mang thai. Với những Cô mới dính thai thì ông Việt tự làm thầy thuốc đưa thuốc cho uống để trục thai. Còn những Cô do “thiếu kinh nghiệm” trên trường đời nên dễ thai lớn mà không biết mình bị mang thai thì ông Việt thuê người đưa đến Bệnh viện Từ Dũ để giải quyết hậu quả rồi đem xác thai nhi đi thiêu và gửi vào chùa để xóa đi dấu vết đầy tội ác của kẻ đội lốt tu hành mắc chứng bệnh cuồng dâm.

Hành vi đồi bại vô luân đến tột cùng của sự đốn mạt và sự độc ác đến tàn khốc mà ông Vương Tấn Việt gây nên khi được phơi bày ra ánh sáng thì đã làm cho nỗi đau đớn và sự

nhục nhĩ chồng chất thêm lên trong lòng của Đại chúng Tăng – Ni khiến quyết định ly khai khỏi chùa Phật Quang được sự đồng tình nhanh chóng. Do đó, sáng sớm ngày 09/12/2009, đại diện cho Đại chúng Tăng – Ni chùa Phật Quang gồm 19 người đã đến Công ty TNHH Văn hóa Pháp Quang tại TP. Hồ Chí Minh trực tiếp đấu tranh với ông Vương Tấn Việt để tìm lối thoát. Trước khi khởi hành, ông Nguyễn Ngọc Tuấn đã chủ động gọi điện thoại mời sư Bác (*anh kết nghĩa của ông Việt*) là ông Thái Tăng Phước (Pháp danh Thích Viên Giác) đến đó để chứng kiến và giúp cho Tăng – Ni giải quyết sự việc.

Nay tôi xin lược ghi lại cuộc đối đáp thể hiện trong file ghi âm được thực hiện tại Công ty TNHH Văn hóa Pháp Quang với sự chứng kiến của ông Thái Tăng Phước (thường được gọi là sư Bác), để quý Tòa có thêm cơ sở nhận chân rõ về bản chất của sự việc và thấy rõ rằng ông Vương Tấn Việt đã cố tình khai báo gian dối với quý Tòa bằng việc vu cáo các bị đơn là ông Ngô Quang Phú (Pháp danh Thích Bảo Nhật), ông Phạm Duy Linh (Pháp danh Thích Bảo Nguyên), ông Nguyễn Ngọc Tuấn (Pháp danh Thích Thiện Hòa – Bảo Thiện) và 16 Tăng – Ni chùa Phật Quang là bọn cướp đã xông vào Công ty TNHH Văn hóa Pháp Quang sử dụng bạo lực, đe dọa trực tiếp đến tính mạng của ông Vương Tấn Việt để cưỡng ép ông Việt phải ký vào **“văn bản đã soạn sẵn”**, nhằm để cướp đất đai và tài sản của chùa Phật Quang do ông Việt quản lý. Bởi cuộc đối đáp này đã vạch trần rõ sự thật về lý do và nội dung khởi kiện của ông Vương Tấn Việt là hoàn toàn sai trái và gian dối, đồng thời cũng đã phơi bày trần trụi về tư cách hèn mạt và đạo đức suy đồi đến mạt hạng của kẻ đội lốt tu hành, mượn đạo tạo đời đang bước vào con đường làm chính trị với mưu đồ **“bán nước cầu vinh”**, **“rước voi về giày mả tổ”**.

CUỘC ĐỐI ĐÁP TRONG FILE GHI ÂM “BUỔI LÀM VIỆC” TẠI CÔNG TY TNHH VĂN HÓA PHÁP QUANG – Sáng ngày 09/12/2009, như sau:

- **Thầy Viên Giác (Thái Tăng Phước – “Người làm chứng của ông Việt?”)**: Thầy đã muốn thưa cái gì, thầy muốn cái gì? Những cái điều lẽ, những cái điều tốt, bởi vì đã theo đuổi bấy lâu nay thì cứ tiếp tục theo đuổi cái điều lẽ cái điều tốt, chứ không phải là muốn tranh đấu. Theo như các vị thì chỉ muốn cho tất cả phải tan nát để rồi mỗi người đi về một đường, không còn gì cả.

- **Thầy Thiện Hòa (Nguyễn Ngọc Tuấn)**: Sư Bác nói xong chưa cho con xin phép nói. Trước hết, chúng con xin cảm ơn sư Bác về những đóng góp xây dựng, nhưng mà nó không phải là bức tường bị rạn nứt vài chỗ để rồi ta đập nó, mà cái bức tường nó đặt trên cái nền tảng bất thiện và không chắc chắn.

Giờ con đặt câu hỏi như thế này: **Sư Bác bắt gặp cái hình ảnh cha của mình hiếp dâm em gái ruột của mình**, sư Bác có đủ lí luận để thuyết phục em gái của mình rằng: **“Thôi em, đây là nghiệp của mình, em hãy ráng chịu để làm cho nó êm thấm. Đây là bức tường đã bị gãy đổ rõ ràng rồi, ta hãy hàn gắn lại trong cái sự êm thấm”**, sư Bác nói được không? Con xin thưa, sư Bác trả lời đi! Đặt trường hợp đó sư Bác có khuyên được như vậy hay không? Có khuyên được là **“em hãy cứ tiếp tục ở lại để thỉnh thoảng cha hiếp dâm em tiếp tục”**, sư Bác có khuyên được không? Hãy trả lời dùm con câu hỏi thực tế này, đừng nói dài dòng nữa. Không trả lời được thì tụi con phải xử.

Còn cái điều thứ hai nữa, điều thứ hai nữa thì sư Bác không giải quyết được và thầy con không giải quyết được là về những ảnh hưởng trên quần chúng, mà điều này An ninh họ đã cảnh báo từ lâu là bất cứ ông thầy nào cũng vậy, khi đã ảnh hưởng trên quần chúng rồi thì bắt đầu làm chính trị. **Thầy con những buổi đầu tiên rất là đẹp, đặt trên nền tảng là đạo pháp để phục vụ dân tộc, nhưng ngày hôm nay thì không còn nữa, sư Bác hãy coi chừng.**

Tụi con phải làm ngay cái điều này để quần chúng không bị ru ngủ nữa, khi mà quần chúng bị thuyết phục bởi những cái lập luận rất là lô rích, rất là dễ nghe như thế này: “**À ! Hồi giáo là thế lực khuynh đảo cả thế giới và dần dần tiến đến kết luận là Nhà nước này cũng đã bị Hồi giáo khuynh đảo**”. Tới đây, thầy thật sự bắt tay vào làm chính trị chống lại Nhà nước thì không xa, và những lập luận nó đang đến gần, thì sư Bác tính làm sao? Sư Bác có chấp nhận điều này hay không?

- **Thầy Viên Giác (Thái Tăng Phước)**: Chà! Xin chân thành cảm ơn!

- **Thầy Thiện Hòa (Nguyễn Ngọc Tuấn – nói tiếp)**: Tụi con không phải là làm trong cái sân hận, làm trong cái vô minh, con xin khẳng định với sư Bác là như vậy. **Đây là những vấn đề hệ trọng cực kỳ can hệ đến tư tưởng của hàng triệu tín đồ**, chứ không phải chỉ là việc sân hận nên việc phản ứng chỉ là việc nhỏ nhen.

Trước hết là về đạo lý: Các con làm như thế được không để rồi cứ tiếp tục ở lại chịu đựng như thế, để “**trả nghiệp**” (tức là cứ ở lại để ông Vương Tấn Việt tiếp tục thoải mái hiếp dâm các cô Ni) được không!?

Thứ hai: Ta (tức Đại chúng Tăng – Ni) phải chấp nhận để (ông Vương Tấn Việt) ru ngủ tín đồ, để lôi kéo vào con đường chống đối Nhà nước được không?

Đây là hai vấn đề sinh tử, sư Bác thấy giải quyết được thì khuyên tụi con còn không giải quyết được thì sư Bác hãy ghi nhận sự việc ngày hôm nay nó là như thế.

Và đã đến như thế này rồi thì đứa con gái ở trong nhà bị cha mình hiếp dâm thì làm sao mà ở trong nhà an toàn được nữa, thế thì phải cho nó một chỗ ở mới được an toàn, để bao nhiêu tháng ngày còn lại nó lễ Phật cho nó quên đi những gì đau buồn đã xảy ra, đó là cách tốt nhất.

Còn bên này (bên Tăng), cái quan điểm của bên Tăng là không thể nào đi theo con đường chuẩn bị chống đối Nhà nước, dứt khoát tuyên bố rõ ràng như thế, đây là quan điểm. Cho nên cần phải để ra đi, chứ không thể nào tụi con tiếp tục ở lại im lặng cúi đầu chấp nhận như thế. Tụi con không chấp nhận như thế. Đây không hề vô minh, mà đây thuộc về chính kiến rõ ràng.

- **Thầy Bảo Nhật (Ngô Quang Phú)**: Thưa sư Bác! Sự việc theo như những điều mà thầy Bảo Thiện (Pháp danh khác của thầy Thiện Hòa) nói nó xảy ra ngày hôm nay thì chúng con đã nghĩ ra rất nhiều cách, và nhiều lần đã nói trực tiếp với sư phụ (tức ông Việt) về vấn đề này. Giả dụ như sư phụ thường dạy dù người đó là ai khi có sai, biết đó là khuyết điểm phải

biết khắc phục, dù người đó lớn hay nhỏ tuổi mà có sai thì phải can đảm nhận cái lỗi đó. Mà cái lỗi này của sư phụ thì rất nặng.

Đến giờ này sư phụ vẫn khẳng khái Tường Phổ (Nguyễn Thị Ngọc Chúc) là tốt mà sư phụ đẩy đệ tử của sư phụ trở thành người chống đối sư phụ. Giàn bên Tăng này nếu cần sư phụ đẩy đi hết, chừa lại cô ta thôi. Cô ta muốn như thế để thầy trò đối kháng mà tụi con đã nói hết sức nhưng sư phụ vẫn nói không là không...

Hôm nay tụi con lên đây có bức mình là do sư phụ đưa đẩy tụi con phải bức tức: **Không phải sư phụ “lang chạ” một hai người, một hai cô con không nói mà rất nhiều (cô) nên tụi con chịu không nổi nữa.** Đặt trường hợp sư Bác như tụi con sư Bác cũng xử lý như thế thôi, không có cách nào khác.

Cho tới giờ phút này mà sư Phụ không thấy việc sư phụ làm và Tường Phổ là sai, vì nói là một vị “*Tướng ở Chính ủy Trung ương*” (*Tường Phổ tự giới thiệu mình là Thiếu tướng công tác tại Tổng Cục 2 – BQP được tổ chức cử đến chùa Phật Quang để bảo vệ ông Vương Tấn Việt...*) mà lại theo một thế lực nào đó? Bây giờ sư phụ theo Hội Tam Hoàng thì tụi con không thể theo được nữa!

Tụi con phải có trách nhiệm và bổn phận là người đàn anh, là người Tăng bảo vệ chư Ni không để tiếp tục phải chịu đau khổ như vậy nữa, nên phải tách Ni ra. Mà từ đây sư phụ không còn là Bổn Sư của các Cô nữa mà các cô phải tự đi trên đôi chân. Và sư phụ phải giao, phải làm gì đó để có một ngôi chùa cho mấy Cô ở và mấy Cô tự tu và tự lo cho mình. Vậy thôi tụi con chỉ có như vậy thôi.

- **Thầy Nghiêm Toàn (Đặng Hoàng Anh – Người lập “Giấy cam kết giao đất”):** ...Trong Đại chúng chúng con đã từng tin tưởng sư phụ. Có những người tin tưởng tuyệt đối, tin rằng sư phụ đã chứng A La Hán và chính sư phụ cũng đã nhiều lần úp mở cái điều đó; rồi sư phụ đã làm như thế nào, sư phụ đã tạo trong chúng con cái trạng thái là bây giờ không còn tin sư phụ nữa.

Chính sư phụ đã gieo vào lòng tin của chúng con cái điều đó (*đã chứng Thánh*) thật kiên cố, vậy mà bây giờ phát hiện sư phụ gieo vào cái lòng tin đó để sư phụ làm cái này cái nọ, làm cái chuyện quá đáng, không thể hiểu nổi, để thỏa mãn cái thú tính cho sự dâm dục của mình khiến niềm tin của chúng con bị sụp đổ, trong lòng chúng con bị sụp đổ là chính vì điều đó...

Phải nói, trong lòng Quý thầy và trong lòng con cũng vậy mong muốn rằng sư phụ muốn khắc phục thì hãy dám nhìn nhận. Bởi vì, con đồng ý rằng khi người tu chưa chứng đạt đến kết quả giác ngộ giải thoát thì vẫn còn chuyện xấu xảy ra, nhưng ở đây chúng con cần đến sự minh bạch. Như sư phụ thường nói: “*Thầy quang minh như ánh mặt trời, không còn gì để muốn, không còn gì để sợ*”, thì bây giờ Thầy hãy thể hiện cái điều đó đi. Mong sư Bác chứng minh cho chúng con!

- **Thầy Chân Quang (Vương Tấn Việt):** Bây giờ Thầy nói nha! ***Trong kiếp này Thầy là người rất kém về giữ giới tình dục.*** Tuy nhiên, đây là cái **Nghiệp** mà ***Thầy sám hối chưa***

sạch cái Nghiệp kiếp trước của mình! Thầy cố gắng sám hối dần dần mà **vẫn chưa sạch hết Nghiệp**. Nói dễ nghe chuyện khó nghe là do **Thầy sám hối chưa sạch!**?

Vào thời nhà Tống lúc đó Thầy là Thiền sư Chơn định và Thầy đã đắc quả Thanh kiến, nhưng do kiến giải Tánh Không làm Thầy tự hào, trong cái sự tự hào mà Thầy ở trong đó rồi nên trong cái đời đó Thầy không siêu thoát được, cho nên **Thầy trở lại làm Vua**, như là Ngũ Tổ Sư Giới là Tô Đông Pha có 7 người vợ.

Trong kiếp làm Vua, Thầy bị quả báo là tự hào, vì có Tam cung Lục viện. Cho đến khi hưởng hết phước làm **Vua** rồi thì **Nghiệp tu** nó trỗi dậy, thì những **cái dục đó** (*ái dục - cung phi, mỹ nữ*) nó là cái **Nghiệp** làm cho Thầy phải sám hối. Nhưng mà vào thời đó, cái thời mà Thiền tông cứ nói rằng Kiến tánh thành Phật, cho nên Thầy cứ lo tu thôi mà không cần sám hối nghiệp quá khứ của mình, chính vì vậy mà Thầy lại chủ quan, chủ quan cho cái nghiệp đó cho nên **Thầy sám hối không sạch!**

Kiếp rất gần đây thì Thầy không phải là người tu mà thầy là một nhà quân sự bên Trung Hoa, ở phía đông..... Thường ngày Thầy phải luôn vào thành để nhận chiếu kiến, chiếu kiến bắt Thầy phải có trách nhiệm đối với Triều đình cho nên trong đầu Thầy luôn luôn chiến đấu chống phiến loạn, nên trong tâm của Thầy cực kỳ hiếu sát, cho nên Thầy phải nhận những quả báo.

Và quả báo trong các đời trước đó nó liên quan đến đời này là Thầy bị ảnh hưởng về sức khỏe và bị dính vào cái cộng sinh, trong cái cộng sinh này Thầy bị 2 món: ***một cái là cái dục nó rất mạnh, và một cái là cái tính đào hoa của đời Vua cứ phăng phất phăng phất bên mình Thầy hoài***. Thầy biết đó là cái **Nghiệp** của mình và Thầy tìm cách để vượt qua, nhưng những con đường mà Thầy thử nghiệm, Thầy trải nghiệm thì khi được khi không, khi được khi không Cái dục đó nó là **Nghiệp báo** nó cứ trỗi dậy và cái **Nghiệp đào hoa** nó cứ phăng phất, cứ phăng phất trong đầu Thầy hoài như vậy làm Thầy phải đấu tranh, Thầy phải đấu tranh... Thầy cố gắng tu để vượt qua nhưng có cái gì đó nó cứ kích thích, nó cứ kích thích mà không được thỏa mãn nó làm người mình thấy khó chịu. Khi mà mình ngồi thiền là cái ái dục nó trỗi dậy làm tâm Thầy cứ giao động. ***Thầy biết đây là cái Nghiệp, cái Nghiệp ái dục nó trỗi dậy mà Thầy sám hối không sạch cho nên nó cứ phăng phất, phăng phất hoài như vậy.....Tất cả là bởi vì cái Nghiệp thời xưa mà Thầy sám hối không sạch!***.....

Còn cái chuyện của Tường Phổ là như vậy, nói chung thì các thầy cô kết luận về Tường Phổ như vậy là không có lý.....

Còn nói về Hội Tam Hoàng thì Thầy chưa bao giờ ký một cái gì với Hội Tam Hoàng cả.....

- **Thầy Thiện Hòa (Nguyễn Ngọc Tuấn)**: Thôi, Thầy đừng có dài dòng gì nữa. Thừa sư Bác đợi chút xíu, Thầy con này giờ nói nhiều lắm rồi. Giờ con chỉ yêu cầu Thầy nói cho bao nhiêu (đất) hãy vì cái sự thật để mà nói, thừa sư Bác con phải nói rõ như thế. Thầy nói đi, Thầy nói đi. Hãy đối diện với sự thật, Thầy nói đi, Thầy nói giao cho bao nhiêu đất đi.....

Thưa sư Bác! trong Chúng Thầy con từng xử thẳng tay bất cứ người nào gian dối chỉ một lần thôi, còn riêng Tường Phổ thì ngoại lệ có gian dối chừng nào cũng được.

- **Sư cô Viên Như (Nguyễn Thị Bạch):** Sư phụ nói là sư phụ muốn, tâm trạng con rất là bức. Con chạy xuống con để cuốn tập mặc dù có cuốn tập mà sư phụ để cho con đi tới đi lui như thế này sao, sư phụ đi rêu rao hết mọi người là con như thế nào.

- **Thầy Nghiêm Toàn (Đặng Hoàng Anh):**(nghe không rõ)...Con nghe nên bây giờ con kể lại. Con thề trước Phật là con nói đúng sự thật.

- **Thầy Chân Quang:** Thầy dám nói Thầy không nói câu đó.

- **Thầy Viên Giác (Thái Tăng Phước – “Người làm chứng của ông Việt”):** Bây giờ Thầy nói như thế này: Bây giờ chúng ta không phải kể lễ những cái điều lẽ phải, đấu tranh như vậy nữa. Chúng ta đã biết cái đại cuộc, cái đại thể nó như vậy thì mình đã hiểu, và thầy Chân Quang (Vương Tấn Việt) cũng đã nói mặc dù Thầy nói dài, Thầy kể lễ dài nhưng mà trong đó cái nội dung nó nổi trội một cái điều đó là ***có những vấn đề không thỏa mãn ở trong cái quá trình vận động tu tập***. Cho nên, bây giờ mình đã thương nhau, anh em đã có duyên gắn kết với nhau thì phải bảo toàn cái đời sống tu hành của mình, bảo toàn cái nội bộ tiếp tục con đường sống thôi.

Mình tu thì có lúc này lúc khác, mà Thầy (Chân Quang – Vương Tấn Việt) cũng đã nhận ra cái vấn đề sai trong quá trình tu tập. Lần này mặc dù Thầy nói dài nhưng mà trong đó Thầy nói về ***cái quá trình sai lầm ở trong cái vấn đề vận động tu hành***, trong từng giai đoạn của vấn đề trải nghiệm đã gặp. ***Nói chung là Thầy, với tư cách là ông Thầy nhưng đã nhận ra được cái mà trong đó có tính cơ bản là đã có “vấn đề sai”***, mà Thầy còn nhận ra được cái điều này: **SÁM HỐI CHƯA SẠCH!** Quý vị thấy không, đó tức là nó đã có, ***“đã có rồi!”*** (xâm phạm tiết hạnh các đệ tử Ni). Mặc dù là ông thầy nhưng mà Thầy (Chân Quang) nhận ra được những cái trong hiện tại mà nó không thỏa đáng ở trong cái tư duy đường lối, ở trong cái Thiền tập. Nói chung thì có những cái gọi là ***“không thỏa đáng”***. Thầy đã nhận ra rồi thì tôi nghĩ rằng đây là điều thuận lợi, bởi vì ***“cái chuyện bậy”***(việc làm sai trái) mà Thầy đã nhận ra rồi thì mọi người cũng có hướng để giải quyết.

Đây có lẽ là lần đầu tiên Thầy (Viên Giác) đối mặt với Đại chúng. Đây là lần đầu và xin thưa rằng tình cảm của Thầy đối với Đại chúng chùa Phật Quang từ trước đến giờ phải nói là rất đẹp đẽ. Nhìn thấy các thầy các sư cô tu học, lao động và làm việc với chí hướng phục vụ trên tinh thần tu sĩ Phật giáo cho nên thấy rất là tốt.

Đây là lần đầu tiên Thầy (Viên Giác) phải đối mặt với một vấn đề mà mình hoàn toàn không muốn xảy ra, hoàn toàn không muốn và đau lòng. Cho nên, qua vấn đề này thì Thầy (Chân Quang – ông Việt) cũng phải tạo cơ hội, cũng phải tạo cơ hội để cho Đại chúng có cái sự lựa chọn và có điều kiện để họ có thể tiến triển tốt hơn và ***trước khi ra đi phải có những gì cần thiết***. Mong rằng có sự suy tính của Thầy. Ví dụ như Thầy thấy tình hình như vậy thì Thầy có thể là cho “tách” Đại chúng ra một thời gian để cho anh em họ hoàn lại tinh thần, họ bình tĩnh xong rồi sau đó quay trở lại với nhau.....

- **Thầy Thiện Hòa (Nguyễn Ngọc Tuấn):** Thưa sư Bác! Con trình bày thêm lần nữa về nguyện vọng của huynh đệ của chúng con là người nào cũng đều muốn tu cả! ***Bây giờ trước mắt để an toàn cho Chúng Ni trước tiên là tách ra cho an toàn rồi ra đi***, mà Giáo hội cũng đã có đề cập đến cách nay mấy năm (*là Tăng và Ni không được ở chung trong một ngôi chùa - như chùa Phật Quang*). Cát lại chùa, hiện giờ quỹ đất của chùa còn và dù khó khăn đến mấy cũng phải ra đi, làm sao để có chỗ ở dù sơ sài cũng được, để cho 2 Đại chúng có cơ sở mới mà an tâm tu hành. Nguyện vọng của chúng con chỉ đơn giản vậy thôi, chỉ đơn giản như vậy thôi!

Quyền của Thầy trụ trì, Thầy nhập thất hay không nhập thất cái đó tùy Thầy, tụi con không ý kiến gì hết.

Hiện giờ chúng con chỉ cần xây 2 ngôi chùa đơn giản thôi. Một bên cho Chúng Ni ở, một bên Chúng Tăng ở để tu hành. Chúng con chỉ yêu cầu hai điều như thế. Thầy phải dứt khoát, Thầy phải dứt khoát rõ ràng như vậy.

- **Thầy Chân Quang (Vương Tấn Việt):** Trước mắt chúng ta có thể sử dụng miếng đất mà Liễu Tuệ đứng tên...miếng đất cũng ở sát bên đất của chùa, chừng 5 hay 6 sào gì đó cũng khá lớn, cũng khá lớn. À, mà ta hãy xây xong cái nhà Ni, xây xong cái nhà Ni đang xây dang dở.

- **Thầy Thiện Hòa:** Lấy tiền đó qua xây bên này làm chỗ ở cho bên Ni. Hiện giờ là lấy đất bên này để mà xây dựng thì không gì ổn hơn. Để mà xây dựng, hiện giờ thì cách tốt nhất là phải dời chỗ ở của bên Ni còn trên kia (*chùa Phật Quang*) bây giờ thì không có ai ở nữa. Hiện giờ còn một tỷ để xây dựng trên này thì lấy tiền này để xây dựng ở dưới kia (*Áp 5, xã Tóc Tiên*) trong thời gian sớm nhất để chúng Ni về ở dưới , không tiếp tục xây nhà Ni trên này nữa tại vì không có ai ở cả.

- **Thầy Chân Quang:** Tiền thì Thầy không có giữ nên mọi người đang giữ thì có thể làm theo ý chúng thì làm, còn chủ trương của Thầy thì làm cái căn nhà trên này cho xong, bởi vì người ta phát tâm để xây căn nhà ở trên này.

- **Thầy Bảo Nhật:** Việc xây dựng nhà Ni thì đất mà sư cô Liễu Tuệ đứng tên thì nó nhỏ không đủ cho các cô Ni ở được đâu.

- **Thầy Chân Quang:** Nhưng mà mấy cô chưa hoạt động gì. Còn miếng đất lớn là miếng đất để dành làm các chuyện lớn – Thầy Chân Quang chen vào.

- **Thầy Bảo Nhật:** Con nói để Thầy nghe như vậy nè: Đất mà sư cô Liễu Tuệ đứng tên thì không thể xây dựng được vì nó đã nằm trong quy hoạch rồi, còn miếng đất lớn bên kia nó không nằm trong quy hoạch mà đều do Thầy (*Chân Quang*) đứng tên..... Bây giờ Thầy chuyển giao cho người đại diện Đại chúng bên Tăng và bên Ni đứng tên để làm cơ sở tu tập. Bề trên Bảo Nguyên đứng ra lãnh đạo Đại chúng lo tu tập cho bên Tăng và bên Ni, và bên Tăng chúng con là đàn anh thì có trách nhiệm bảo vệ bên Ni...

- **Thầy Thiện Hòa:** Giờ kết luận là Thầy ký giấy chuyển cái đất cho Đại chúng đi, giờ Thầy làm cái thủ tục đó đi. Thầy cho bao nhiêu, Thầy cho cụ thể đi.

- **Thầy Chân Quang:** Một mẫu (01 hecta).

- **Thầy Thiện Hòa:** Một mẫu 40 người ở đủ không?

- **Thầy Chân Quang:** Dư sức!

- **Thầy Thiện Hòa:** Thầy nhốt họ ở trong đó rồi lấy gì sinh sống?

- **Thầy Chân Quang:** Trước mắt Thầy giao 01 mẫu, đất còn lại vẫn là của chùa. Khi nào các thầy, các cô có nhu cầu hoạt động chính đáng, hiệu quả thì Thầy sẵn sàng đưa thêm.

- **Thầy Thiện Hòa – Lớn tiếng:** Thầy phải giao thì giao ngay bây giờ chớ không hứa hẹn.

Vì “Con Điểm” (Tường Phổ - Nguyễn Thị Ngọc Chúc) mà dẫn đến cơ sự này mà Thầy vẫn còn như thế. **Thầy không còn là con người nữa.** Bất lực quá rồi, mau suy nghĩ dùm đi: Tại sao để Nó (Tường Phổ) cứ lừa đảo hết chuyện này đến chuyện khác. ***Thầy hại hết người này đến người khác. Thầy tàng trữ mọi điều ác độc dưới sự điều khiển của nó*** (Tường Phổ).

Thầy phải giao, chớ không có việc xin, không xin ai cả. Tài sản là của Tam Bảo do mồ hôi nước mắt của Phật tử cúng dường vào đó dưới sự lãnh đạo của Thầy và Đại chúng, không phải của riêng Thầy. Thầy còn chuẩn bị những tài sản này cho cái “Con Điểm” đó nữa. Thầy không qua mặt được đâu, Thầy không qua mặt được đâu.

Thầy phải giao đất hẳn hoi trước tiên, **không giao chúng ta cùng ở đây nhìn ăn tới cùng, tới đâu thì tới**. Không xin, đây là tài sản của Tam Bảo, là tài sản của Đại chúng, không xin ai cả. Đến nước này rồi Thầy phải giải quyết cụ thể, Thầy đừng giở trò đó.

- **Thầy Chân Quang:** Thôi được rồi, cứ để đó, cứ để đó để Thầy giao, để Thầy giao. Cứ từ từ, cứ từ từ.

- **Thầy Thiện Hòa:** Giao thì soạn văn bản đi, có sự chứng kiến của sư Bác.

- **Thầy Thái Giác (Vũ Đình Thanh Tùng):** Giờ Thầy giao (*giao đất*) thì cho xin giấy tờ. Mặt mũi đâu mà ngồi đây nữa. Ghê quá!

- **Thầy Thiện Hòa:** Bây giờ đại diện (*ký văn bản giao nhận đất*) là thầy Bảo Nguyên, thầy Bảo Nhật, thầy Tánh Đạm, Tôi không dự phần nữa. Thầy phải giao, thầy phải giao chớ không xin..... Thầy phải tạo điều kiện chứ không xin. Giờ Thầy nói sao đi. Con xin thỉnh sư Bác coi xem xong văn bản rồi hãy đi.

- **Thầy Viên Giác:** Thầy đã nghe hết rồi. Còn những vấn đề về đạo lý và những gì muốn nói với Đại chúng thì Thầy đã nói rồi, còn lại vấn đề là chuyện nội bộ Thầy không nên tham dự.

Kính thưa quý Tòa!

Trước khi 19 tu sĩ đại diện cho Đại chúng Tăng – Ni chùa Phật Quang đến Công ty TNHH Văn hóa Pháp Quang tại TP. Hồ Chí Minh gặp ông Vương Tấn Việt để đấu tranh và mời ông Thái Tăng Phước đến đó để chứng kiến với niềm tin là nhờ ông Phước giúp cho

Tăng – Ni giải quyết sự việc đạt được kết quả tốt đẹp và êm thấm, thì các tu sĩ không hề nghĩ đến việc ghi âm lại sự việc. Nhưng khi ông Nguyễn Ngọc Tuấn trình bày về hành vi đòi bồi vô luân mà ông Vương Tấn Việt đã gây nên tội ác tày đình với nhiều đệ tử Ni và với quyết định ly khai khỏi chùa Phật Quang của Đại chúng Tăng – Ni trong nay mai, thì không ngờ rằng ông Thái Tăng Phước lại đứng về phía tà ác để to tiếng đe nẹt nhằm khóa lấp tội ác mà trời không dung đất không tha đối với ông Việt, và ông Phước bày tỏ là không đồng tình việc quyết định ly khai khỏi chùa Phật Quang của Đại chúng Tăng – Ni (*Sau này mới biết ông Phước cũng là một tên tà dân đã hại nhiều cô Ni, không thua kém gì ông Việt*). Thấy tình hình quá căng thẳng nên ông Ngô Quang Đăng Khoa (Pháp danh Thích Tịnh Chuyên) liền bấm điện thoại ghi âm lại sự việc, nhưng do quên rằng mình đang ghi âm lại sự việc nên khi nghe ông Việt đồng ý giao khu đất ở Ấp 5, xã Tóc Tiên cho Đại chúng thì Ông Ngô Quang Đăng Khoa cùng với ông Vũ Đình Thanh Tùng (Pháp danh Thích Thái Giác) đi ra ngoài tìm sự thanh thản cho nội tâm. Do đó, file ghi âm không có đoạn đầu và một đoạn ngắn trước khi kết thúc.

Tuy nhiên, với những lời đối đáp qua lại trong file ghi âm đã cho thấy rõ rằng: hai bên đã ngồi lại bàn luận và thống nhất giải quyết việc phân chia quyền lợi về đất đai và tài sản của chùa Phật Quang bằng văn bản với một sự thỏa thuận mang tính chất “đóng cửa bảo nhau” chứ không có việc 19 Tăng – Ni đã dùng bạo lực, đe dọa trực tiếp đến tính mạng của ông Việt để cướp đoạt đất và tài sản của chùa Phật Quang, như việc ông Việt ngụy tạo lý do để làm đơn khởi kiện về việc “*Tranh chấp quyền sử dụng đất và kiện đòi tài sản*” mà quý Tòa đang thụ lý vụ án dân sự .

Dẫn chứng: Lúc đầu ông Việt chỉ muốn giao 01 mẫu đất (01 hecta), và bảo rằng: “*sau này khi các thầy, các cô có nhu cầu hoạt động chính đáng, hiệu quả thì Thầy sẵn sàng giao thêm*”. Nhưng ông Nguyễn Ngọc Tuấn đã đấu tranh kịch liệt: ***Thầy giao là giao ngay bây giờ chứ không hứa hẹn... Thầy phải giao đất hẳn hoi trước tiên, không giao chúng ta cùng ở đây nhìn ăn tới cùng, tới đâu thì tới***. Cuối cùng thì ông Vương Tấn Việt giao cho ông Đặng Hoàng Anh soạn văn bản là “Giấy Cam kết giao đất” và “Giấy cam kết giao tài sản”, sau đó **ông Việt duyệt và ký**. Vấn đề này cũng đã được chứng minh bởi Công văn số 290/TB-CAT(PV24) ngày 08/11/2010 của Công An tỉnh Bà Rịa – Vũng Tàu, cụ thể như sau:

* “Ngày 09/12/2009 ông Nguyễn Ngọc Tuấn – Pháp danh Thích Bảo Thiện, ông Ngô Quang Phú – Pháp danh Thích Bảo Nhật cùng 17 tăng ni chùa Phật Quang đã đến trụ sở công ty TNHH văn hóa Pháp Quang tại 28 Hoàng Diệu, Quận Phú Nhuận, TP Hồ Chí Minh để gặp ông Vương Tấn Việt – Pháp danh Thích Chân Quang. Tại đây họ đã nói lên một số vấn đề liên quan và yêu cầu ông Vương Tấn Việt bàn giao một số tài sản, trong đó có khoảng 7,5 ha đất của chùa Phật Quang tại xã Tóc Tiên để họ xây dựng cơ sở tu riêng. Trong quá trình gặp gỡ đã có sự to tiếng giữa 2 bên, cuối cùng 2 bên đã thỏa thuận với nội dung: Ông Vương Tấn Việt đồng ý giao một số tài sản và 7,5 ha đất tại xã Tóc Tiên cho nhóm ông Thích Bảo Nhật, Thích Bảo Thiện ... Việc thỏa thuận được các bên xác định bằng 2 văn bản (1 văn bản giao đất, 1 văn bản giao tài sản). Cùng xác nhận có bà Hoàng Thị Hồng Anh – Pháp danh Thích Liễu Ngộ là thủ quỹ của chùa Phật Quang.”

* “Xem xét sự việc diễn ra vào ngày 09/12/2009 tại Công ty TNHH văn hóa Pháp Quang cho thấy: Sự việc diễn ra vào buổi sáng, có sự chứng kiến của nhiều người, của cả hai bên, mặc dù có sự to tiếng giữa hai bên song không có hành vi sử dụng bạo lực, đe dọa trực tiếp tính mạng của ông. Các văn bản bàn giao tài sản do ông Đặng Hoàng Anh soạn thảo để **ông Vương Tấn Việt duyệt và ký** ... Do vậy không có cơ sở cho rằng tu sĩ Thích Bảo Nhật và một số tăng ni có hành vi cưỡng bức ông Vương Tấn Việt để cướp tài sản của chùa Phật Quang.”

* Qua kết quả xác minh đơn tố cáo của ông cho thấy: số tài sản mà nhóm tu sĩ Thích Bảo Nhật mang đi là tài sản chung của chùa do Bà tánh đóng góp, đúng như ông đã trình bày. Nhóm tu sĩ Thích Bảo Nhật, Thích Bảo Thiện... cũng là thành viên của chùa Phật Quang, vì vậy việc diễn ra theo nội dung tố cáo của ông chỉ là tranh chấp tài sản giữa một số tu sĩ trong chùa Phật Quang, xuất phát từ mâu thuẫn nội bộ, không đủ dấu hiệu của tội cướp, cưỡng đoạt tài sản. Đề nghị ông và các tu sĩ Ngô Quang Phú, Nguyễn Ngọc Tuấn và một số tăng ni gặp gỡ để giải quyết có lý có tình, nếu không thể thống nhất được có thể kiện ra Tòa án dân sự để giải quyết.” (thể hiện trong đơn khởi kiện của ông Việt).

Tóm lại, lý do mà ông Vương Tấn Việt trình bày trong đơn khởi kiện chỉ là bịa đặt với sự việc hoàn toàn trái ngược với sự thật và đã cố tình khai báo gian dối với Quý Tòa một cách trắng trợn, không thể chấp nhận được. Mà file ghi âm này là bằng cứ góp phần để vạch trần việc ông Vương Tấn Việt đã cố tình ngụy tạo lý do hoàn toàn sai trái với sự thật để làm đơn khởi kiện.

Vì vậy, nay tôi kính gửi đơn này đến quý Tòa và xin gửi kèm theo chiếc USB chứa đựng cuộc đối đáp đã được ghi âm giữa ông Vương Tấn Việt và 19 tu sĩ đại diện cho Đại chúng Tăng – Ni mà tôi đã lược ghi và trình bày ở phần trên trong đơn này. Đồng thời, tôi xin gửi kèm thêm 02 bản ghi file ghi âm cũng được chứa đựng trong USB này để quý Tòa có thêm cơ sở nhằm để xem xét về nguyên nhân dẫn đến sự kiện chùa Phật Quang tan rã vào tháng 12/2009 khiến 57 Tăng – Ni cùng hơn 20 Phật tử công quả chờ xuất gia quyết định ly khai khỏi chùa Phật Quang để đến khu đất ở Ấp 5, xã Tóc Tiên xây dựng cơ sở mới tiếp tục tu hành là quyết định đúng đắn, và việc ông Vương Tấn Việt ký tên vào “Giấy cam kết giao đất” lập ngày 09/12/2009 là văn bản hợp pháp, đó là:

- Một là: bản ghi file mà ông Vương Tấn Việt tuyên truyền và ca ngợi tổ chức “xã hội đen” mang tên HỘI TAM HOÀNG là một tổ chức tội ác khét tiếng thế giới có nguồn gốc từ Phật giáo Trung Quốc với lòng sùng bái, bởi ông Việt chắc chắn là thành viên của tổ chức tội ác này;

- Hai là: bản ghi file ghi âm mà ông Vương Tấn Việt tuyên truyền phản động với mưu đồ chống phá chế độ ta: “Bộ Công An và toàn bộ hệ thống chính trị đã bị tình báo Hồi giáo mua chuộc. 90% Bộ Công An bị điều khiển bởi Hồi giáo!”

Trân trọng kính chào với lòng biết ơn sâu sắc.

Phú Mỹ ngày 24 tháng 10 năm 2023

Người làm đơn

BẢN GHI FILE GHI ÂM VỀ TỔ CHỨC HỘI TAM HOÀNG DO ÔNG VƯƠNG TẤN VIỆT TUYÊN TRUYỀN VỚI LÒNG SÙNG BÁI

Ông Vương Tấn Việt - Thích Chân Quang: Ví dụ bây giờ khi nhìn vào đất nước mà ổn định nhất thì ai cũng khen Singapore, thì ta cứ tưởng Singapore là pháp luật tốt cho nên cái dân xứ đó họ hiền lành. Không có đâu, Singapore tốt là nhiều khi họ nhờ “xã hội đen” quá tốt được quản lý bởi những người trùm anh hùng. Thầy nói câu này có nhiều người ngạc nhiên. Ngày xưa cách đây mấy chục năm Thầy có đọc cuốn là Âm Mưu Hội Tam Hoàng, lúc đó viết về hội Tam Hoàng ở bên Singapore. Thầy đọc xong rồi, Thầy là người tu thiền đó mà ba ngày Thầy ngủ không được, bởi vì cái sự tàn bạo của xã hội đen. Có một cái tay đó qua mặt cấp trên của mình để làm ăn tới chừng cấp trên ông phát hiện được, ông triệu tập lại và giết bằng cách là phải băm nát con người đó ra. Khi cảnh sát ập tới thì chỉ thấy một đồng thịt bày nhầy. Đọc những cái chuyện đó mà mình hình dung trong đầu, mà ba ngày Thầy ngủ không được. Mình đi tu mình không nghĩ những cảnh tàn bạo như vậy.

Sau này có internet rồi Thầy mới vào mạng Thầy tìm mới phát hiện ra là có một lời thề: “nếu mà tôi bất tuân vô kỷ luật với cấp trên tôi sẽ bị loạn đao phan thanh” loạn đao phan thanh tức là băm nát. Đúng là hể mà ai sai thì họ cứ xử bằng cách băm từ trên xuống dưới như băm thịt bò để cho đúng với cái lời thề của họ khi họ gia nhập cái băng đảng đó. Thì đó là bối cảnh của truyện đó là ở Singapore. Nhưng mà sau này thì Singapore càng lúc càng ổn định, đời sống càng lúc càng thanh bình, đâu đó ổn định hết. Thì đây không phải là do luật pháp của Singapore mà do những người anh hùng bí mật nào họ quản lý xã hội đen, họ quản lý theo cái kiểu giữ yên cho cái xã hội đó. Vì sao vậy? Vì đất nước nào cũng có những con người thích sống ngoài vòng pháp luật. Mà nếu những con người này không được quản lý thì chính họ sẽ quấy phá những người lương thiện chịu không nổi nên phải quản lý những người sống ngoài vòng pháp luật, nhưng mà quản lý cho những người này đừng quấy phá và đó là những Anh hùng – Anh hùng vô danh. Ta không biết mặt biết mày nhưng họ không bao giờ dám lộ mặt ra, vì lộ mặt ra họ là tội phạm nhưng mà sự thật họ là những người có ơn với xã hội mà ta không biết.

Có cái băng hội rất đặc biệt mà Thầy xin không có được nói tên ra. Là thế này: Lúc đó thời nhà Thanh bên Trung Hoa, do họ là người từ Mãn Châu họ tràn xuống chiếm hết Trung Hoa, cho nên họ bị những người Hán kỳ thị và ai cũng căm thù vì cứ nghĩ họ là người xâm lăng, nên lúc nào người Trung Hoa cũng sôi sục chống lại nhà Thanh để phục hồi nhà Minh. Lúc đó có nhiều phe phái, nhiều lực lượng cứ như vậy, trong các lực lượng mà để chống nhà Thanh đó có một nhóm họ tụ tập ở chùa Thiếu Lâm ở Phúc Kiến. Thiếu Lâm có mấy ngôi chùa lận, một cái ở Hồ Nam mà cái ngôi chùa tổ Bồ Đề Đạt Ma ngôi 9 năm đó ở Hồ Nam; Còn Thiếu Lâm ở Phúc Kiến thì chùa nào cũng giỏi võ lắm. Thì trong cái chùa Thiếu Lâm ở Phúc Kiến này có lực lượng mà chống nhà Thanh cứ luẩn quẩn lấy đó làm căn cứ nên vua Càn Long ông rất là bức. Cuối cùng ông đem quân Triều đình, đem Đại quân lại vây hết cái chùa đó, diệt sạch luôn. Thì dù chùa Thiếu Lâm có giỏi võ gì thì giỏi nhưng mà trước muôn ngàn đại binh cao thủ của triều đình thì chùa Thiếu Lâm sống không nổi. Cho nên bị tiêu diệt sạch luôn, giết hết, trong đó còn sót lại mấy người.

Ba người họ trốn được, họ sống sót được và họ thành lập cái băng hội “xã hội đen” với ý đồ làm chính trị để chống lại nhà Thanh và trả thù cho những đồng môn của mình, của chùa Thiếu Lâm. Thì đầu tiên họ ra họ chỉ còn cái mạng sống thôi chứ ngoài ra không còn gì nữa, họ không dám về với gia đình nữa vì gia đình họ bị bao vây bắt hết rồi. Đầu tiên họ đi làm là làm ăn cướp, cướp của người giàu để sống cái đã, họ quá giỏi võ, quá giỏi võ họ đột nhập vào gia đình người ta họ cướp đi chẳng ai làm gì được. Sau khi cướp có vốn rồi họ mới đầu tư vào các sông bài, các nhà gái, rồi mua bán lậu rồi phát triển ra. Vì làm ăn kiểu đó nên họ thành “xã hội đen”, họ phát triển lần lần thành một thế lực chính trị mà chống lại nhà Thanh. Họ cứ rượt lên, tức là Triều đình nhà Thanh mạnh tới đâu thì họ phát triển mạnh như vậy để mà lật đổ Triều đình nhà Thanh. Nhưng mà tiếc rằng là cuối cùng Triều đình nhà Thanh bị diệt bởi Liên quân bát quốc rồi thay đổi chế độ Cộng hòa, qua đời ông Tôn Dật Tiên. Nhà Thanh thì đã tiêu mà thế lực chống triều đình nhà Thanh thì còn nguyên, còn nguyên và rất lớn.

Để chống nổi nhà Thanh quá giỏi như vậy thì họ cũng phát triển rất mạnh, và vô tình là họ còn cả một thế lực chính trị rất lớn. Mang tiếng là xã hội đen nhưng sự thực đó là tổ chức chính trị. Và họ theo cái tiền nhân của họ là ủng hộ đạo Phật vì họ từ trong chùa đi ra. Họ vừa làm chính trị vừa làm “xã hội đen” vừa phát triển đạo Phật nó thành cái loại “xã hội đen” rất là lạ, rất kì lạ. Nó không giống với những quy định của “xã hội đen” khác, vì những “xã hội đen” khác họ chỉ vơ vét, chém giết mà tranh giành lãnh địa để làm ăn. Còn “xã hội đen” này vừa ủng hộ Phật pháp, vừa làm chính trị mà làm ăn phi pháp. Mà cái làm ăn phi pháp của họ thu nhỏ dần nhỏ dần lại thành một cái thế lực, thế lực mà các tôn giáo khác ghét vì các tôn giáo khác không muốn cho đạo Phật phát triển. Còn riêng cái băng “xã hội đen” này thì muốn cho đạo Phật phát triển nên nó thành cái băng “xã hội đen” này rất là lạ, đây cũng là một dạng rất là lạ, cho nên ta thấy rằng là nói là “xã hội đen” nhưng rất nhiều hình thái khác nhau.

oooOOOooo

Thời gian sau, ông Vương Tấn Việt tiết lộ rõ rằng tổ chức “xã hội đen” có nguồn gốc từ chùa Thiếu Lâm – Phật giáo Trung Hoa mà ông thường luôn hết lòng ca ngợi và đã trở thành thành viên của tổ chức này vì đây là tổ chức hết lòng ủng hộ đạo Phật và giúp đạo Phật phát triển, đó là tổ chức HỘI TAM HOÀNG – Một tổ chức tội ác khét tiếng thế giới.

Điều đáng nói là mỗi khi ông Vương Tấn Việt mở lời tuyên truyền phản động thì ông luôn tạo tình thế bất ngờ, và ông thường ngồi trước mặt để quan sát cử chỉ và thái độ từng người nên chẳng mấy khi thực hiện được việc ghi âm.

Phú Mỹ, ngày 24 tháng 10 năm 2023

Người ghi chép

**BẢN GHI FILE GHI ÂM VỀ VIỆC ÔNG VƯƠNG TẤN VIỆT TUYÊN TRUYỀN PHẢN ĐỘNG:
BỘ CÔNG AN VÀ TOÀN BỘ HỆ THỐNG CHÍNH TRỊ ĐÃ BỊ TÌNH BÁO HỒI GIÁO MUA CHUỘC**

Ông Vương Tấn Việt – Thích Chân Quang: Trung Quốc với Nga đứng đầu nắm tay Iran để mà tạo thành thế đối lập với Mỹ, nhưng mà sau khi Trung Quốc với Nga phát hiện ra rằng là Iran họ chơi xỏ, nó đi đằng sau nó duồng khủng bố Hồi giáo nó đánh tan sau lưng của mình. Trung Quốc với Nga lật đật dạt ra và bây giờ cùng ký hiệp ước với Mỹ để ngăn chặn Iran. Thế cò nó đúng như là mình đã biết trước, hoàn toàn không có gì lạ, không có gì là ngẫu nhiên cả. Chỉ có mấy tay Nam Mỹ chưa biết được vấn đề nên vẫn còn đón tiếp Iran. Sự thật là Iran nó chi phối hết tất cả luôn, nó vừa thông minh mà vừa manh động. Hệ thống kinh tế của nó chi phối gần như xâm nhập khắp thế giới, còn hệ thống chính trị nó bòn hết các tôn giáo vô trong tay nó hết. Đến nỗi như Thái Lan nó nuốt cái sạch cả hệ thống Phật giáo bây giờ nằm trong tay Hồi giáo. Chính phủ (Thái Lan) bây giờ là của Hồi giáo. Hoàng Gia là Hồi giáo nó nắm trọn trong tay không nhúc nhít, và bây giờ chính miệng tay thủ tướng đứng lên hứa chia cái tự trị miền Nam Thái Lan cho Hồi giáo luôn.

Còn Hồi giáo nó xâm nhập vào trong Lào và Campuchia rất là nhiều. *Còn Việt Nam mình thì nó nằm đầy ra, Việt Nam mà gục rồi thì Campuchia rớt liền. Việt Nam mình đang hình thành nhưng mà nó luồn vào quá nhiều. Nó mua chuộc từ trong hệ thống chính trị của mình, trong hệ thống trí thức của mình, hệ thống tôn giáo của mình khắp nơi. Còn Công an nó mua đứt luôn. Ngay cả Bộ Công An chín mươi phần trăm bị điều khiển bởi Hồi giáo.* Và dĩ nhiên chùa Phật Quang mình nằm trong cái “bìa đỏ”. “Bìa đỏ” là vì mình gây ảnh hưởng quần chúng rất là nhiều và rõ ràng là giáo lý của mình là có ý tấn công Hồi giáo. Mà khi Thầy làm việc này thì Thầy đã nói là Thầy chấp nhận Thầy chết, nhưng mà cái điều đó nó không có ngu nó bắn Thầy đâu, nhưng Thầy sẵn sàng Thầy đón nhận, mà cái cách nó làm thâm độc hơn nhiều.

Đối với Thầy nó làm hai cách: Một là, nó dụ Thầy để cuối cùng Thầy phục vụ cho Hồi giáo, cái cách thu dụng một đó. Cuối cùng Thầy phải nói trở trối là rằng mình dẫn dắt Phật tử làm như mình thích Hồi giáo, giống như chùa Hoàng Pháp đang làm. Hoàng pháp người ta nắm giữ những tài liệu mà bây giờ bên Phật tử họ đưa cho mình coi có những trang nói về Hoàng pháp, kể cả thầy Tịnh Không bên Đài Loan đi thuyết giảng về Tịnh Độ không nhưng cuối cùng cũng bị Hồi giáo nó chặn mất, bây giờ Thầy giảng cũng láy láy thôi à! Thì đó là cái ưu tiên một là nó dụ Thầy để rồi ép Thầy đi theo Hồi giáo.

Cách thứ hai là, nếu mà không được thì nó giết Thầy bằng cách phá banh chùa Phật Quang không còn uy tín, không còn gì, tất cả lộn xộn rồi xóa sổ luôn. Xóa sổ thì có hai cách xóa, một cách là nếu mà nó nắm được lực lượng Công an thì nó quăng heroin vô

chùa rồi nó bắt Thầy đi luôn, bắt mọi người đi luôn. Bởi vì lúc đó Công an sẽ dựa vào chứng cứ mà bắt mình, tại vì Công an là của nó. Còn nếu mà không điều động được Công an, nếu Công an có sự chống trả thì nó gài cho trong nội chúng mình hỗn loạn, hỗn loạn là tất cả chúng chống lại Thầy. Đây là cái đòn rất độc mà nó đã gài người cách đây 4 – 5 tuần, một số người nằm ở đây chống phá. Mấy ngày qua Thầy bị đánh thuốc độc Thầy rất là mệt, nó đánh vào đầu Thầy có điều Thầy muốn cắt cái đầu ra Thầy đem đi bỏ!

Phú Mỹ, ngày 24 tháng 10 năm 2023

Người ghi chép